

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 10/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MK Terra s.r.o.**, Dunajská 8, Bratislava, IČO 45 378 380, zastúpenej LEGAL & CORP s. r. o., Gajova 11, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/16/2023 z 30. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 17. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a uznesením najvyššieho súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej primerané finančné zadost'učinenie 5 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že v konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 5Cb/34/2013 sa obchodná spoločnosť SLOVNAFT, a. s. (ďalej len „žalobkyňa“), domáhala proti sťažovateľke zaplata 171 449,09 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnila tým, že so sťažovateľkou ako zhotoviteľkou uzavrela 11. novembra 2010 zmluvu o dielo upravenú dodatkom č. 1 zo 16. mája 2011 (ďalej len „dodatok č. 1“), ktorej predmetom bola realizácia diela – „*Likvidácia odstavených výrobných jednotiek Reforming 3, Reforming 4 a časť zariadenia redestilácie reformátu vrátane položiek nadzemných potrubí a odpredaj kovového šrotu z týchto prevádzok*“.

3. Rozsudkom č. k. 5Cb/34/2013-644 z 18. decembra 2018 v spojení s opravnými uzneseniami okresný súd uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť žalobkyňi 171 449,09 eur spolu

s príslušenstvom a zamietol jej vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala zaplataenia 1 979 157,80 eur s príslušenstvom.

4. Na základe odvolania sťažovateľky Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 31Cob/17/2022-823 z 24. mája 2022 potvrdil rozsudok okresného súdu v jeho napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu sťažovateľka podala dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

6. Najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol dovolanie sťažovateľky ako neprípustné podľa § 447 písm. f) CSP.

6.1. K namietanej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu je zrozumiteľné, presvedčivé a obsahuje dostatočnú argumentáciu ku všetkým relevantným odvolacím námietkam sťažovateľky.

6.2. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP najvyšší súd uviedol, že sťažovateľka v dovolaní vymedzila právnu otázku, pri ktorej riešení sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu tak, či bol dodatok č. 1, ktorým došlo k zníženiu ceny diela, právnym úkonom zrealizovaným zo strany sťažovateľky v omyle, a teda ide neplatný právny úkon v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka. Podľa názoru najvyššieho súdu išlo o otázku skutkovú, a to vo vzťahu k obsahu príslubu, ktorý mala dať žalobkyňa sťažovateľke. Posúdenie platnosti dodatku č. 1 v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka je síce otázkou právnou, avšak vzhľadom na skutočnosť, že nebol skutkovo zistený a súdom ustálený obsah a existencia tvrdeného príslubu priamej zákazky, je otázka posúdenia neplatnosti dodatku č. 1 pre takto vyvolaný (sťažovateľkou tvrdený) omyl len otázkou hypotetickou. Bez skutkového ustálenia existencie príslubu a jeho obsahu nie je možné posúdiť ani to, či mohol alebo vyvolal u sťažovateľky omyl, ktorý bol rozhodujúci pre vykonanie tohto právneho úkonu a ktorý mohol spôsobiť jeho neplatnosť v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti atakujúcej napadnuté uznesenie najvyššieho súdu obsiahlo popisuje skutkový stav veci a namieta, že dovolací súd sa nekriticky stotožnil s rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý sťažovateľka považuje za nedostatočne odôvodnený vo vzťahu k posúdeniu otázky platnosti dodatku č. 1. Uvádza, že pre ňu zjavne nevýhodný dodatok č. 1 podpísala len na základe príslubu žalobkyne o garancii ďalšej zákazky, na ktorej by kompenzovala svoju stratu, keďže išlo o lukratívnu zákazku búracích prác. Sťažovateľka si na realizáciu novej zákazky vybavila aj bankovú záruku, avšak k samotnej realizácii novej príslúbenej zákazky ako podmienky uzavretia dodatku č. 1 už nedošlo, čím bola sťažovateľka týmto konaním žalobkyne pri podpise dodatku č. 1 uvedená do omylu. Ďalej popisuje okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy so žalobkyňou, ktorej predmetom bol kovový šrot v sume 1 600 000 eur, ktorú sa sťažovateľka ako kupujúca zaviazala uhradiť žalobkyni. Sťažovateľka preukázala existenciu príslubu na priamu zákazku svedeckou výpoveďou [REDAKOVANÉ] na pojednávaní uskutočnenom

6. apríla 2018. Išlo evidentne o príslub priamej zákazky, a nie o príslub účasti na verejnom ponukovom konaní, tak ako to vyhodnotil odvolací súd, ktorý túto otázku zodpovedal namiesto súdu prvej inštancie a v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Ďalej sťažovateľka namietala, že odvolací súd dospel k prekvapivým záverom, a to vo vzťahu k otázke zmenšenia rozsahu diela, konkrétne búracích prác.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že podstatná časť sťažnostnej argumentácie je venovaná spochybňovaniu záverov prijatých odvolacím súdom a súdom prvej inštancie, ako aj kvality odôvodnenia ich rozsudkov, pričom ide o totožné argumenty, aké sťažovateľka uplatnila v podanom dovolaní. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu, ktorý sťažovateľka označuje za porušovateľa svojich práv, sa však obmedzila iba na námietku, že najvyšší súd sa „bez všetkého“ stotožnil s rozsudkom krajského súdu, hoci tento nezodpovedal pre rozhodnutie zásadnú otázku týkajúcu sa (ne)platnosti dodatku č. 1, a teda zjavne nebol riadne a presvedčivo odôvodnený.

9. Ústavný súd síce stabilne judikuje, že plne rešpektuje rozhodovací priestor najvyššieho súdu vrátane jeho kompetencie ústavne konformným spôsobom vymedziť si prípustnosť a spôsob rozhodovania o dovolaní (II. ÚS 398/08, I. ÚS 18/2020), no len pokiaľ neprekročí ústavné štandardy (I. ÚS 17/01). Konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch nie je vyňaté z rámca ústavnoprávnych princípov, preto ústavný súd musí dbať na to, aby boli dodržané záruky spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Z ústavného hľadiska je podmienkou, aby interpretácia prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov nebola svojvoľná, ani formalistická a aby bola čo najústálenejšia, a teda súladná s právom na súdnu ochranu (II. ÚS 398/08, II. ÚS 65/2010).

10. Z tohto dôvodu sa ústavný súd zameril na posúdenie, či kvalita odôvodnenia napadnutého uznesenia vyhovuje ústavnoprávnym požiadavkám vyplývajúcim z jeho judikatúry a či je názor dovolacieho súdu o náležitom odôvodnení rozsudku krajského súdu ústavne akceptovateľný.

11. Po dôkladnom preskúmaní obsahu napadnutého uznesenia, predloženého dovolania sťažovateľky, ako aj rozsudku odvolacieho súdu však pochybenie ústavnoprávnej intenzity nebolo ústavným súdom identifikované.

12. Z relevantnej časti napadnutého rozhodnutia vyplýva, že najvyšší súd, uplatňujúc materiálny prístup pri posúdení obsahu dovolania, konštatoval, že hoci sťažovateľka explicitne namietala len nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, z jej dovolacej argumentácie bolo možné vyvodiť, že namietala taktiež vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, preto sa odvolací súd zaoberal obidvomi dôvodmi prípustnosti dovolania. K namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci uviedol, že sťažovateľkou naformulovaná dovolacia otázka je otázkou skutkovou vo vzťahu k obsahu príslubu, ktorý jej mala žalobkyňa dať (bod 29 napadnutého uznesenia). Vzhľadom na to, že ústavnej udržateľnosti týchto prijatých záverov sa sťažovateľka v rámci svojej prezentovanej sťažnostnej argumentácie nedotkla, tieto neboli predmetom posúdenia zo strany ústavného súdu viazaného rozsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti [§ 45 zákona

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

13. K sťažovateľkou tvrdenej existencii vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP spočívajúcej v absencii náležitého odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu najvyšší súd odkázal na jeho príslušné časti, v ktorých sa odvolací súd zaoberal nosnou námietkou sťažovateľky, že pri uzatváraní dodatku č. 1 konala v omyle vyvolanom žalobkyňou. V tomto smere uviedol, že sťažovateľka ako podnikateľský subjekt uzatvárajúci dodatok č. 1 si mala a mohla zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré považovala za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu. Sťažovateľka pritom nepreukázala, že žalobkyňa u nej úmyselne vyvolala omyl. V danej veci nebolo ani podstatné, či príslub žalobkyne bol alebo nebol na priamu zákazku, keďže sťažovateľka sa stala v rámci verejnej súťaže víťazným uchádzačom pre ďalšiu zákazku u žalobkyne, avšak jej získanie sama zmarila nesplnením podmienok. Žalobkyňa podľa názoru odvolacieho súdu nemohla sťažovateľku uviesť do omylu, pretože v konaní bolo preukázané, že táto realizuje svoje zákazky verejnými ponukovými konaniami, čo sťažovateľke muselo byť známe. Vysvetlenie odvolacieho súdu k uplatnenej námietke konania v omyle dovolací súd vyhodnotil ako zrozumiteľné a dostatočné, preto dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu (nadväzujúci na rozsudok okresného súdu) sa vysporiadava so všetkými podstatnými odvolacími námietkami sťažovateľky, tak a spĺňa náležitosti vyžadované § 393 CSP (body 32 a 33 namietaného rozhodnutia).

14. Ústavný súd považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k uplatnenému dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP za ústavne akceptovateľné, keďže sťažovateľka dostala od odvolacieho súdu odpovede na tie argumenty, ktoré boli pre predmetnú právnu vec podstatné a najzásadnejšie. Ak preto najvyšší súd, odkazujúc na relevantné časti odôvodnenia odvolacieho rozsudku, konštatoval, že tento spĺňa požiadavku presvedčivosti a dostatočnosti, ústavný súd mu nemá z ústavného hľadiska čo vytknúť. Iba skutočnosť, že sťažovateľka má na kvalitu odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu odlišný názor, resp. že výsledok konania nezodpovedá jej predstavám, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jej základného práva na súdnu ochranu.

15. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd uzatvára, že závery najvyššieho súdu obsiahnuté v napadnutom uznesení nenesú znaky arbitrárnosti či extrémneho vybočenia zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Najvyšší súd zodpovedal všetky východiskové námietky sťažovateľky uplatnené v jej dovolaní ústavne akceptovateľným spôsobom, pričom jeho odôvodnenie nemožno považovať za svojvoľné ani za zjavne neodôvodnené a nevyplýva z neho ani taká aplikácia príslušných procesnoprávných a hmotnoprávných noriem, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Z tohto dôvodu preto podľa názoru ústavného súdu dovolací súd nemohol neprípustným spôsobom zasiahnuť do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

16. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky formulovanými v petite jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu